

جلوه های نورانی

بیان بر اکرم (ص) : إِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ تَبَسُّطُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ أَجْنَاحَهَا وَتَسْتَغْفِرُ لَهُ فَرِشْتَگان ، بالهای خود را برای جوینده دانش می گسترانند و برایش امرزش می طلبند .
بکنن العمال : ۲۸۷۴۵

قله های فقه شیعه آیت الله ملا على کنی (ره)

فقیه شجاع و پرهیزکار ملا على کنی در سال ۱۲۲۰ هجری قمری در محله «کن» واقع در شمال غرب تهران دیده به جهان گشود. وی تحصیل علوم دینی را در حوزه های تهران، اصفهان، نجف اشرف و کربلا خواند. اساتید بنام و معماران علمی و معنوی «کنی» در حوزه نجف و کربلا عبارت بودند از: شیخ محمد حسن نجفی معروف به صاحب جواهر شیخ حسن کاشف الغطا و شریف العلماء. وی در فقه، اصول، رجال، حدیث و تفسیر، تبحر بسیار داشت و یکی از چهار عالم بزرگ آن روزگار ایران بود. ملاعلی کنی در ۱۲۶۰ به تهران بازگشت، در سال ۱۲۸۴ تولیت مدرسه مروی را بر عهده گرفت. نفوذ ملاعلی چنان بود که گاهی دعاوی شرعی مربوط به رجال دولت نیز برای داوری به محکمه او ارجاع می شد. ملاعلی به مسائل سیاسی نیز توجه داشت و پنهان مظلومان بود و بر صحابان قدرت سلطه داشت و سخنش نزد سلطان ناصرالدین شاه قاجار پذیرفته می شد، در موقع ضروری از برخی مداخلات ابا نداشت. او با رهبری مبارزه علیه امیتیاز رویتر، افکار عمومی مردم را در جهت لغو امتیاز هدایت کرد. نامه اعتراض آمیز و کوبنده او به شاه، سند زنده تیزبینی و آگاهی آن مرجع شیعه بوده و قدرت تشخیص و توانایی درک مسائل پیچیده سیاسی او را بر همگان روشن می سازد. نخستین سفیر آمریکا در ایران - در خاطرات خود در باره علاقه و محبت درونی مردم به این پیشوای سترگ چنین می نویسد: «... بزرگترین مجتهد های حالیه که به منزله رئیس عدالت خانه حالیه ممالک فرنگ است حاجی ملا على کنی است. حاجی ملا على شخص مسنی است و ظاهراً مایل به تجمل نیست بلکه میل به سادگی زیاد دارد. اگر چه املاک او زیاد است مع هذا نمی خواهد جبال و ظاهر سازی به خرج دهد. وقتی در کوچه ای راه می رود جمعیت از هر طرف کوچه به جلو او از دحام می کنند مثل اینکه وجودی ملکوتی است. اگر یک کلمه بگوید می تواند اعلیحضرت را از سلطنت خلع کند. بسیاری از مورخان تاریخ معاصر ایران بر این نکته اعتراف دارند که ناصر الدین شاه قاجار از عظمت و نفوذ آیت الله کنی فوق العاده بیم و ملاحظه داشت و این امر حاکی از قدرت معنوی، نفوذ کلام، پیوند با مردم و شجاعت آن مرجع دینی است. این فقیه بزرگ در ۱۳۰۶ در تهران درگذشت و در حرم عبدالعظیم حسنی در شهر ری به خاک سپرده شد.

(منبع: کتاب فقهای نامدار شیعه)

احکام اقتصادی

س: حکم گرفتن هدیه توسط کارکنان و دادن آن توسط مراجعه کنندگان چیست؟
ج: بر کارمندان محترم واجب است که رابطه آنان با همه مراجعه کنندگان براساس قوانین و مقررات و ضوابط خاص اداره باشد و قبول هر گونه هدیه ای از مراجعه کنندگان به هر عنوانی که باشد برای آنان جایز نیست زیرا باعث فساد و سوءظن به آنان و تشویق و تحریک افراد طمع کار به عمل نکردن به قانون و تضییع حقوق دیگران می شود.